

ΤΗ Δ' ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ.

* * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσπερ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ὅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροῦς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία

τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἐσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαταστήσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

* * *

2025

Ἦχος Ϟα ϕ

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σακου σο ον
μου ει σακου σον μου Κυ ρι ε Κυ ρι ε ε κε κρα ξα

προς σε ει σα κου σο ον μου προ σχες τη φω νη της
 δε η σε ω ως μου εν τω κε κρα γε ναι με προς
 σε ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι ε
K α τευ θυν θητ ω η προ σευ χη η μου ως θυ μι α
 μα ε νω πι ο ον σου ε παρ σις των χει ρω ων μου
 θυ σι α ε σπε ρι νη ει σα κου σον μου Κυ υ ρι ι
 ε

Στιχολογία ὑπὸ Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
 μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα χει λη μου
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους
 πο νη ρι ι ας του προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν
 α μαρ τι ι αις
Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο
 μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε
 κλε κτων αυτων

Π^{Γα} ^{Νη} αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ^Δ ^ζ ε λαι ον δε α μα ρτω λου ^Δ ^μ μη λι πα να τω την

^M ^Γ ^ζ κε φα λη ην μου ^ζ

Ο^{Νη} τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των ^Δ ^ζ κα τε πο θη σα νε χο με να πε

^Γ ^ζ τρας οι κρι ται αυ των ^ζ

Α^{Νη} ^μ ^{Πα} κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ^{Νη} ^π ^Δ ^ζ ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης ^ζ δι

^M ^Γ ^ζ ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην ^ζ

Ο^{Νη} ^μ ^Δ ^ζ τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου ^ζ

^M ^Γ ^ζ ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

^Γ ^ζ μου ^ζ

Φ^{Νη} ^{Πα} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ

^{Νη} ^π ^Δ ^ζ νε στη σαν το ο μοι ^ζ και α πο σκαν δα λων των ερ

^M ^Γ ^ζ γα ζο με νων την α νο μι ι αν ^ζ

Π^{Γα} ^{Νη} ^μ ε σουν ται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρ

τω λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα

M

ρε ελ θω

Φ

ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω

νη μου προς Κυ υ ρι ον ε δε η η θην

Ε

κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σι ι ιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε

λω

Ε

ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ

εγνωστας τρι βους μου

Ε

ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ

ψαν πα γι δαμοι

Κ

α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νωσκων με

Α

πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων την ψυ χη ην μου

Ε

κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πῖς μου με ρῖς μου εἰ ἐν γῇ ζῶ ὧν τῶν

Π ροσ χες πρὸς τὴν δε ἡ σὶ ἰν μου ο ο τι ε τα πει νῶ

θὴν σφο ο δρᾶ

Ρ υ υ σαι με ἐκ τῶν κα τα δι ὠ κον τῶν με

ο τι ε κρα ται ὠ θησαν ὑ περ ε με

Ε ξα γὰ γε ἐκ φυ λα κῆς τὴν ψυ χὴ ἡ ἡν μου

του ε ξο μο λο γῇ σα σθαι τῶ ο νο μα

τι ι σου

Ε με υ πο με νου σὶ δι και οἱ ε ὡς οὐ ἀν

τα πο δῶ ὡς μοι

Ε κ βα θε ὧν ε κε κρα ξᾶ σοι Κυ ρι ε Κυ ρι

ε εἰ σα ἀκουσον τῆς φω νῆ ἡς μου

Γ ε νῇ θῇ ἡ τῶ τα ὠ τα σου πρὸ σε χον τα εἰς

τὴν φω νῇ ἡν τῆς δε ἡ σε ὠ ὡς μου

Ψάλλονται δύο ἐκ τῶν τριῶν πρώτων στιχηρῶν τῆς Παρακλητικῆς καὶ ἓν ἐκ τῶν τριῶν δευτέρων.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος ε στιν

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας. Ἦχος Γα ϝ

A ρον σϝ ω ψυ χη η μϝ το Ομ μα και Θε
 ϝ ε να τε νι σον τη οι κο νο μι α και τη ευ
M σπλα γχνι ι α πως ϝ ρα νϝς κλι ι νας ηλθεν ε πι
 γης ι να υ ψω ση σε εκ της τα λαι πω ρι ας ϝ
 των πα θων και στη ση σε Εν πε τρα της πι στεως βα
 βαι φρι κτϝ θαν μα α τος δο ξα τη κε νω σει σϝ φι
 λα αν θρω πε

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον

B λε ψον ϝ τα πα ρα α νο μα ερ γα ω ψυ χη
 η μϝ και θαν μα σον πως σε γη βα στα α ζει και σκη πτος ου
M φλε ε γει πως α γρι οι θη η ρες ϝκ ε σθι ϝ
M σι ι σε πως δε και ο η λι ος ο α δυ τος

ελ λαμπων σοι α ει δε ε παυ σα το α να στα με τα
 νο η σον βο η σον προς Κυ ρι ον η μαρ τον σοι
 η μαρ τον ε λε η σο ον με
 Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
 πρωΐας ελ πι σα τω Ι σρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον
 Φ λο γα πυ ρος τας Α γγε ε λας Χρι στε ε α πει ρ
 γα α σω των η μιν το θε ρ μο ον υ πεμ φαι αι
 νων και πνευ μα πα α λιν το τα χυ υ δι α γρα α φων
 πα ντο δυ να με Κυ ρι ε δο ο ξα σοι

καὶ ἕτερα τρία ἐκ τοῦ Μηναίου

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Παρανόμου προστάγματος, τῷ Θεῷ πειθαρχήσαντες, Παῖδες οἱ μακάριοι κατεφρόνησαν· καὶ δεσμευθέντες διέλυσαν, τῆς πλάνης τὸν σύνδεσμον· καὶ ἀξίαν κοσμικὴν, ἀπωσάμενοι ἔλαβον, τὸ ἀξίωμα, τὸ αὐτοὺς περιδόξους ἐκτελέσαν, καὶ τὴν ἄνω προξενῆσαν, τῆς βασιλείας ἀπόλαυσιν.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ἐαυτοὺς πρὸς τὰ σκάμματα, τῆς ἀθλήσεως Ἅγιοι, καρτερῶς γυμνάσαντες κατεκρύπτεσθε, ἐν τῷ σπηλαίῳ δεήσεσιν, ἀπαύστοις τὸν Κύριον, ἱκετεύοντες ἰσχύν, χορηγῆσαι καὶ δύναμιν· οἷς δὲ κρίμασιν, ὁ φιλόανθρωπος οἶδεν ἀφυπνῶσαι, ἐν εἰρήνῃ ὑμᾶς

πάντας, θεαρχικῶς ἐγκελεύεται.

Στίχ. 5'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μυστηρίων μυστήριον, τοῖς Ἁγίοις προτίθεται· ὥς γὰρ τελευτήσαντες οὐκ ἠσθάνοντο, οὕτω καὶ νῦν ἐχειρόμενοι, σαφῶς κατεπλήττοντο· εἰς γὰρ πίστῳσιν νεκρῶν, ἀναστάσεως γέγονε, τὸ τελούμενον· ὅπως γνόντες οἱ ταύτην ἀθετοῦντες, ἀποφράττωνται ἐν πίστει, δοξολογοῦντες τοὺς Μάρτυρας.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσι.

Ἡ Σταυροθετοκίον.

Τὸν ἄμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἄμνας ἡ
κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Ὑἱὲ
ποθεινότεατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε;
πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ’
ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

* * *

Εἰς τοὺς καθημερινοὺς ἐσπερινοὺς εἴσοδος δὲν γίνεται..

Μετὰ τὸ θεοτοκίον τῶν ἐσπερίων εὐθὺς τὸ «Φῶς ἱλαρὸν» ᾄνει μέλους.

Ὁ προεστὼς ἡ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·
Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου,
μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, *
ιδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον
Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς
αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

* * *

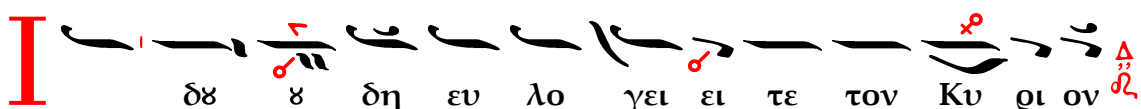
TO PROKEIMENON

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἐχὸς Ἰᾶ Νῆ ς

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. α'. Οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, εν αυ λαις οι οι κδ υ

Θε ου ημων

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι υ

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια

και ευ λο γει τε ε τον Κυ ρι ον

Ι δε υ δη ευ λο γει ει τε τον Κυ ρι ον

πα αν τες οι δε υ λοι Κυ ρι ι υ υ υ υ

Τῇ Δευτέρῃ ἐσπέρας.

Ἦχος Δι - θ

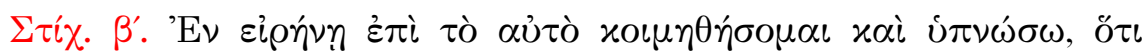
Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

κε κρα γε ε ναι με προς αυ τον

Στίχ. α'. Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι με εἰσήκουσάς μου, ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με. Οἰκτείρησόν με και

ει σα κδ σον της προσευ χη ης μδ

Κ υ υ ρι ος ει σα κδ σε ται μδ εν τω

σα ας με Δ

Κ υ υ ρι ος ει σα κχ σε ται αι μχ εν τω

κε κρα γε ναι με προς αυ το ο ον

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας.

Ἰχθὺς ὁ Παῖς

ο ε λε ος σϺ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

πα σαστας η με ραστηςζω ης μϞ

Στίχ. α'. Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με ὑστερήσει· εἰς τόπον

χλόης ε κει με κα τε σκη νω σεν

ο ε λε ος σθ Κυ ρι ε κα τα δι ω ξει με

Στίχ. β'. Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου Α οὐ Ω

φοβηθήσομαι κακά

ο τι συ υ μετ ε μ ε ε ι

Tο ελεος σου Κυριε καταδιωξει με Δ

πα σας τας η με ρας της ζω η ης μη 8 8

Τῇ Τετάρτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος π̣ά ρ̣ Κε ρ

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. α'. Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ε νω τι

σαι τα ρη μα τα τς στο μα τος μη

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με

Στίχ. β'. Ἴδου γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι και ο Κυ ρι ος

αν τι ληπτω ρ της ψυ χης μη

Ο Θε ος εν τω ο νο μα τι σθ σω σον με

και εν τη δυ να μει σθ κρινεις με ε ε ε

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας.

Ἦχος π̣ά ρ̣ Δι ρ

Η βο η θει α α μη πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τς ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. α'. Ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου εἰς τὰ ὄρη

ο θεν η ξει

η βο η θει α μ8

Η βο η θει α α μ8 πα ρα Κυ ρι ι ι

8 τ8 ποι η σαντος τον 8 ρα νον και την γη ην

Στίχ. β'. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ

φυ λα ξει

την ψυχην σ8 ο Κυ ρι ος

Η βο η θει α μ8 πα ρα Κυ ρι ι 8 τ8

ποι η σαντος τον 8 ρα νο ον και τη ην γη η

ην

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας.

Ἦχος Γα ϕ

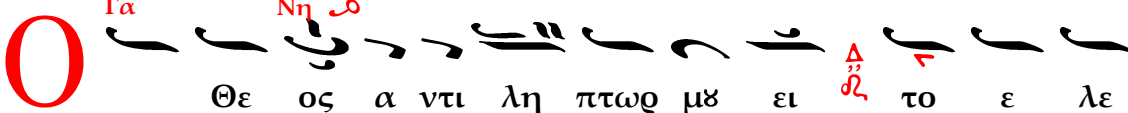
Ο Γα Νη Θε ος α ντι λη πτωρ μ8 ει το ε λε

ο ος σ8 προ φθα α σει με

Στίχος α'. Ε ξε λ8 με εκ των εχ θρων μ8 ο Θε

ος και εκ των ε πα νι στα με νων επ ε με ε λυ

τω σαι αι με

 Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε
 ο ος σθ προ φθα α σει με
 Στίχος β'. Ρυ σαι με εκ των ερ γα ζο με νων την
 α νο μι αν και εξ αν δρων αι μα των σω σον
 με
 Θε ος α ντι λη πτωρ μθ ει το ε λε ο
 ος σθ προ φθα σει με ε ε ε

καὶ εὐθὺς ἀναγινώσκεται τὸ Καταξίωσον, Κύριε.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κύριε, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ

τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Ἀπόστιχα ψάλλονται τὰ τῆς Παρακλητικῆς·

2025

Ἀπόστιχα Κατανυκτικά.

Ἦχος Ϟ Γα ϕ

Ω Γα Νη
ς ο α σω τος υι ος ηλ θον κα γω οι
Μ Νη Πα
κτιρ ιρ μον δε ξαι με προ σπι πτον τα ως ε να των μι
Νη Μ Γα
σθι ων σου ο Θε ος και ε λε η σο ο ον με ε

Στίχ. α'. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν
τῷ οὐρανῷ. Ἴδού, ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς,
οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν
ε ως

ου οι κτει ρη ησαι η μας
Ω Νη Πα
ς ο πε ρι πε σων εις τους λη στας και τε
Γα
τραυ μα τι σμενος ου τω κα γω ω πε ρι ε πε σα
Πα Μ
εξ ε μων αμαρ τι ων και τε τραυ μα τι σμε νη υ
Νη
παρ χει μου η ψυ χη προς τι να κα τα φυ υ γω ο
Γα
υ πευ θυνος ε γω ει μη προς σε τον ευσπλαγχνον των ψυ
Νη
χων τον ι α τρον ε πι ι χε ε επ ε με ε ο Θε
Γα
ος το με γασου ε ε ε λε ος

Στίχ. β'. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ^Γ ὅτι ἐπὶ πολὺ ²²
ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως, ^Γ ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ²²
^Γ τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι ^Δ ²² και η ε ξ δε νω σι ις τοις
υ πε ρη φα α νοις ^Γ ²²

Μαρτυρικόν

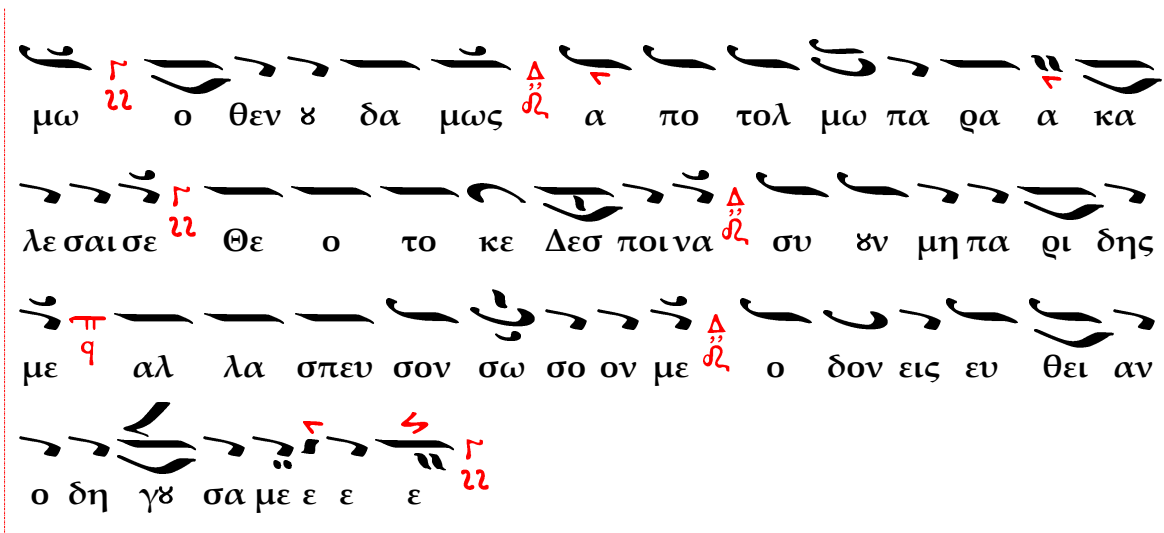
^{Νη} ^{Γα} ^Γ ²²
Δ ο ξα σοι Χρι στε ο Θε ος Α πο στο λων και χη μα ²²
^{Νη} ^{Γα}
Μαρ τυ ρων αγ αλ λι α μα ων το κη ρυ υ γμα Τρι ας η
ο μο ου ου σι ι ος ^Γ ²²

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σήμερον γρηγορεῖ ὁ Ἰούδας. Ἦχος ^{Γα} ϕ

^{Νη} ^{Γα}
Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι ^Γ ²²
^{Νη}
Κ αι νυ υν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
^Μ
ω ω νων α μην ^Γ ²²

^Γ ^Δ ²²
Τ αγ μα τα υ πε ρε ε βης Α γγε λων ²² ως Θε
ο ον σω μα τω σα σα ^Γ ²² ε γω δε τς πα αν τας
νι κη σας α μαρ τι ι αις ^Δ ²² οι οι μοι δε δοι κα και τρε ε

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἡ Ὁδὴ Συμεὼν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον

(Ποίημα τοῦ Βασιλέως Θεοδώρου Δούκα, τοῦ Λασκάρεως)

Ὁ ἀναγνώστης·

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου. Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπισα. Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου. Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε,

ζήσεις με. Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου· καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ εὐθὺς τὸ Θεὸς Κύριος, μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ἐξ ἑκατέρων τῶν χορῶν.

ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

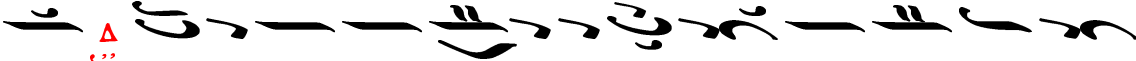
Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{\text{ε}}$ ευ λο
γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι
ου $\frac{6}{\text{ε}}$

Εἶτα τὰ παρόντα τροπάρια.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. ᾠχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ

Τ η Θε ο το ο κω ω εκ τε νως νυν προσδρα μω
μεν $\frac{1}{2}$ α μαρ τω λοι οι και αι τα πει νοι και προ σπε σω
μεν $\frac{1}{2}$ εν με τα νοι α κρα ζον τες εκ βα θς ψυ

 χης Δεσποινα βοηθησον εφημιν σπλαγχνι

 σθεισα σπευσον α πολυ με εθαυπο πλη

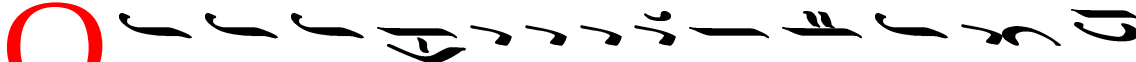
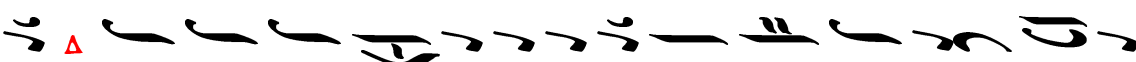
 θος πταισμάτων μη αποστρεψης σος δε λος κε

 νος σε γαρ και μο νηνελπιδα κεκτημεθα

Δόξα. Τὸ αὐτό, ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Καὶ νῦν.

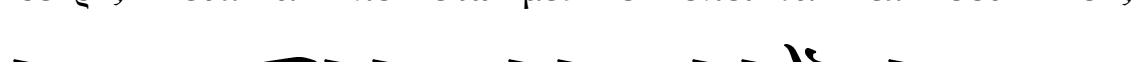
Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι.

 Ο υσιωπη ησωωμεν ποτε θεοτο

 κε τας δυ να στει ει α ας σ λα λειν οι α να ξι

 οι ει μη γαρ συ προ ιστασο πρεσβε ευ ου σα

 τις η μας ερ ρυ σα α το εκ το σ των κιν δυ

 νων τις δε δι ε φυ λα α ξεν ε ως νυν ε λευ

 θε ρος ουκ α πο στω μεν δε σποι να εκ σου σος

 γαρ δε λος σω ζεις α ει εκ πα ντοι ων δει νω ων

Ὁ ἀναγνώστης (χῦμα).

Ψαλμὸς ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα. Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν

τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ α'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος ᾠδῆς Γα ρ

A ρ μα τη λα την Φα ρα ω ε βυ θι σε τε ρα
 τερ γρ σα πο τε Mω σα ι κη ρα α βδος αυ ρο τυ
 πως πληξα σα και δι ε λθ σα θα λασσαν Ισ ρα ηλ
 δε φυ γα α δα πε ζον ο δι ι την δι ε σωσεν α
 σματω Θε ω α να μελπον τα

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ων λυ πη ρων ε πα γω γαι χει μα ζσ σι την τα πει

νην μσ ψυ χην και συμ φο ρων νε ε φη την ε μην κα λυ

πτσ σι καρ δι αν Θε ο νυμ φευτε αλλ η Φως τε το κυι ι

αν το θει ον και προ αι ω νι ον λαμ ψον μοι το φως το χαρ

μο συ νον

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε ξ α με τρη των α να γκων και θλι ψε ων και εξ εχ

θρων δυ σμε νων και συμ φο ρων βι ι ου λυ τρω θεις πα

να χραν τε τη κρα ται α δυ να μει σσ α νυ μνω με

γα λυ υ νω την α με τρον σσ συμ πα θει αν και την εις

ε με σσ πα ρα κλησιν

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Ν υν πε ποι θως ε πι την σην κα τε φυ γον αν τι λη

ψιν κραταιαν και προς την σην σκεεπην ο λοψυχως
εδραμον και γο νυ κλινω δεσποινα και θρηνω και στενα
α ζω μη με παριδης τον αθλιον των χριστιανων
καταφυγιον

Και νυν και αι και εις τας αιωνας των αι
ωνων αμην

Ουσιωπησω τσβοαντρα νοτα τατα με
γαλειατασα ειμη γαρ συκοορη παντοτε
προιστασο υπερεμσ πρεσβευουσατω Υιω και
θεωωσας τις εκ τοσς με κλυδωνος και δεινων
κινδυνων ερυσασα το

Ωδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Ουρανι ας αψιδος οροφας γε Κυριε
και της Εκκλησιας δομη ητορ συμεστερεω
σον εν τη αγαπητηση των εφετων ηα
κροτης των πιστων τοστηριγμα μο νεφι λανθωπε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Α πο ρη σας εκ παντων ο δυ νη ρως κρα ζω σοι

προ φθα σον θερ μη προ στα σι ι α και σην βο η θει

αν δος μοι τω δω λω σω τω τα πει νω και α θλι ω

τω την σην αν τι ληψιν ε πι ζη τω αν τι θερ μως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε θαν μα στω σας ον τως νυν επ ε μοι δεσ ποι να

τας ευ ερ γε σι ας σω κο ο ρη και τα ε λε η

σω ο θεν δο ξα ζω σε και α νυ μνω και γε ραι

ρω την πολ λην και α μετρον κη δε μο νι αν σω

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Κ α ται γις με χει μα ζει των συμ φο ρων δεσ ποι να

και των λυ πη ρων τρι κυ μι ι αι κα τα πον τι ζω

σιν αλ λα προ φθα σα σα χει ρα μοι δος βο η θει

ας η θερ μη αν τι ληψις και προ στα σι α μα

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Α λη θη Θε ο το κον ο μο λο γω δεσ ποι να
σε την τς θα να τς το κρα α τος ε ξα φα νι σα
σαν ως γαρ φυ σι ζω ος εκ των δε σμων των του α
δου προς ζω ην α νη γα γες εις γην με ρευ σαν τα

Δ ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τς
δς λς σς Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
ον εις σε κα τα φευ γο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και
προ ο στα σι αν

Ε πι ι βλε ψον εν ευ με νει α πα
νυ υμ νη τε Θε ο το κε ε πι την ε μην χα λε
πην τς σω μα α τος κα κω σιν και ι α σαι της ψυ
χης μς το αλ γο ο ο ος

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς
μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης

τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἦχος Δι

Πρε σβει α θερ μη και τει χος α προ σμα α χη
τον ε λε ρς πη γη τς κο σμς κα τα φυ γι ον
εκ τε νως βο ω ω μεν σοι Θε ο το κε Δε
σποινα προ οφθα σον και εκ κιν δυ νων λυ τρωσαι η
μας η μο νη τα χε ως προ στα τευ ου σα

Ὁδὴ δ'.

Ἦχος Γα ρ

Ὁ εἰρμός.

Συ μς ι σχς Κυ ρι ε συ μς και δυ να μις συ
Θε ο ος μς συ μς α γαλ λι α μα ο πα τρι κς
κολ πς μη λι πων και την η με τε ε ραν πτω χει αν

ε πι σκε ψα μενος δι ο συν τω Προ φη τη η Αβ βα

κσμ συ κραυ γα ζω τη δυ να μει σθ δο ξα φι λαν

θρω πε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Κ αι πσ λοι πον αλ λην ευ ρη σω αν τι λη ψιν που

προ σφυ υ γω πσ δε και σω θη σομαι τι να θερ μην ε

ξω βο η θον θλι ψε σι τσ βι ι σ και ζα λαις οι μοι κλο

νσ μενος εις σε μο νηνελ πι ζω ω και θαρ ρω και καυ

χω μαι και προ στρε χω τη σκε πη σθ σω σον με

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Τ ον πο τα μον τον γλυ κε ρον τσ ε λε σθ τον

πλσ σι ι αις δω ρε αις δρο σι σαν τα την πα να θλι αν

και τα πει νην πα ναγ νε ψυ χη η μσ των συμ φο ρων

και των θλι ψε ων κα μι νω φλο γι σθει σα αν με γα λυ

νω κη ρυτ τω και προ στρε χω τη σκε πη σθ σω σον

με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι

Σ ε την αγ νην σε την παρ θε νον και α σπιλον μο

νην φε ε ρω τει χος α προ σμα χη τον κα τα φυ γη

σκε πη κραται αν ο πλον σω τη ρι ι ας μη με πα ρι

δης τον α σω τον ελ πις α πη λπι σμε νων α σθε νων

συμ μα χι α θλι βο με νων χα ρα και αν τι λη

ψις

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην

Π ως ε ξει πειν σκατ α ξι αν δυ νη σομαι τας

α με ε τρας οι κτιρ μας σδεσ ποι να τας την ε μην

παν το τε ψυ χην δει νως πυ ρα με ε νηνως υ δωρ πε

ρι δρο σι σαν τας αλλ ω της σης προ νοι ας και της ευ

ερ γε σι ας ης α φθο νως αυ τος πα ρα πη λαν

σα

Ὁδὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ι να τι με α πω σω α πο τ᾽ προ σω π᾽ σ᾽
το φως το α δυ τον και ε κα λυ ψε με το αλ λο τρι
ον σκο τος τον δει λαι ον αλλ ε πι στρε ψον με και προς
το φω ω των εν το λων σ᾽ τας ο δ᾽ς μ᾽ κα τευ θυ νον
δε ο μαι

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ε υ χα ρι στως βο ω σοι χαι ρε μη τρο παρ θε
νε χαι ρε θε ο νυμ φε χαι ρε θει α σκε πη χαι ρε ο
πλον και τει χος α πορ θη τον χαι αι ρε προ στα σι α και
βο η θε ε και σω τη ρι α των εις σε προ σρε χον
των εκ πι στε ως

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας

Ο ι μι σ᾽ν τες με μα την βε λε μναν και ξι
φη και λα κκον ην τρε πι σαν και ε πι ζη τ᾽ σι το παν
α θλι ον σω μα σπα ρα ξαι μ᾽ και κα τα βι βα σαι

προς γην α γνη η ε πι ζη τς σιν αλλ εκ τς των προ
φθα σα σα σω σον με

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι

Α πο πα σης α ναγ κης θλι ψε ως και νο
ς και βλα βης με λυ τρωσαι και τη ση δυ να μει εν τη
σκε πη σς φυ λα ξον α τρω τον εκ παν τος κιν δυ νς
και εξ εκ θρω των των πο λε μων και μι σων των με
κο ρη πα νυ μνη τε

Κ αι νυν και α ει και εις τς αι ω νας των αι
ω νων α μην

Τ ι σοι δω ρον προ σα ξω της ευ χα ρι στι ας
ανθ ων περ α πη λαυ σα των σων δω ρη μα των και της σης
α με τρη τς χρη στο τη τος τοι γα ρον δο ξα ζω υ
μνο λο γω ω και με γα λυ νω σς την α φα τον προς με
συμ πα θει αν

Ὁδὴ 5'. Ὁ εἰρμός.

Την δε ε ε η σιν εκ χε ω προς Κυ ρι ον και
αυ τω α πα γγε λω ω μϑ τας θλι ψεις ^ν_δ ο τι κα κων η
ψυ χη μϑ ε πλη η σθη ^Δ₉ και η ζω η μϑ τω α δη προ
σηγ γι σε ^ν_δ και δε ο μαιως Ι ω νας ^Δ₉ εκ φθο ρας ο Θε
ος με α να γα γε ^ν_δ

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_δ

Τα νε ε ε φη των λυ πη ρων ε κα λυ ψαν την
α θλι αν μϑ ψυ χη ην και καρδι αν ^ν_δ και σκο τα σμον εμ
ποι ου σι μοι κο ο ρη ^Δ₉ αλλ η γεν νη σα σα φως το α προ
σι τον ^ν_δ α πε λα σον ταυ τα μα κρα ^Δ₉ τη εμ πνευ σει της θει
ας πρε σβει ας ^ν_δ σα

Υπερ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^ν_δ

Πα ρα α α κλη σιν εν ταις θλι ψε σιν οι οι δα και
των νο σων ι α τρον σε γι νω σκω ^ν_δ και παν τε λη συν
τριμ μον τϑ θα να α τϑ ^Δ₉ και πο τα μον της ζω ης α νε ξαν

τλη τον και παν των των εν συμφοραις τα χι νην και ο
ξει αναν τι ληψιν

Δ ο ξα Πατρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα
τι

Ο υ κυ υ υ πτωσ τον βυ θον τ ε λε ε ς και
την βρυσιν των α πει ει ρων θαυματων και την πη γην
την α ε να ον ο οντως της προς ε με συμπαθει ας σ
δε ποι να αλλ α πασιν ο μο λο γω και βο ω και
κη ρυτ τω και φθε γγομαι

Κ αι νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι
ω νων α μην

Ε κυ υ υ κλωσαν αι τ βι ου με ζα α λαι ω σ
περ με λισσαι κη ρι ι ον παρθε νε και την ε μην κα
τα σχσαι καρ δι ι αν κα τα τι τρω σκσι βε λει των
θλι ψε ων αλλ ευ ροι μοι σοι βο η θον και δι ω κτην
και ρυστην πα να χραντε

 ι α α σω σον α πο κιν δυ νων τας
 δα ς λας σα Θε ο το κε ο τι παν τες με τα Θε
 ον εις σε κα τα φευγο μεν ως αρ ρη κτον τει χος και
 προ ο στα σι αν

 α χραν τε η δι α λο γον τον Λο ο
 γον α νερ μη νευ τως επ ε σχα των των η με ρων
 τε κου σα δυ σω πη σον ως ε χσ σα μη τρι κην πα
 αρ ρη σι α α α αν

Εἶτα μνημονεύει ὁ ἱερεύς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Ἦχος Δι-Θ

Προστασια των Χριστιανων ακταιαι
σχυν τε μεσι τει απρος τον Ποιη την αμετα
αθε τε μη παριδης αμαρτων των δε η σεων
φωνας αλλα προφθασον ως αγαθη εις την
βοηθειαν ημων των πιιστως κραυγαζον
των σοι τα αχυνον εις πρεσβειει αν και σπεν
σον εις ικεσι ι αν η προστατευουσα
αει Θεο το κε των τιμων των σε

Ἦχος Βου-Ξ

Εκνεοτητος μου πολ λαπο λεμει με παα
θη αλλ αυτος αν τι λαβου και σωσον Σωτηρ μου
(δεις)

Οι μιουντες Σιων αισχυνθητε απο του Κυ
ριου ως χορτος γαρ πυρι εσεσθε απεξηραμ
μενοι (δεις)

Δόξα...

A γι ω Πνευ μα τι πα σα ψυ χη ζω ου ου ται
και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε ται τη Τρι α
δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως

Καὶ νῦν...

A γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα της χα
α ρι τος ρει ει θα αρ δευ ο ον τα α πα σα ντην κτι
ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν

Ἦχος Βου

M νη σθη η σο μαι του ο νο μα το ος σου
εν πα ση γε νε α και γε νε α

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

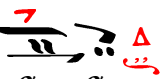
T ου ο νο μα το ος σθ μνη σθη η η η η
σο μαι εν πα α α ση γε νε α και γε νε α α
α α α

ἢ ἕτερον εἰς ἦχον β'.

Ἦχος Δι

Μνη σθη η σο μαι τς ο νο μα το ος σς
εν πα ση γε νε α και γε νε α (δισ)

Στίχ. Ἀκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Του ο νο μα τος σς μνη σθη η σο μαι εν πα
ση γε νε α και γε νε α α α

Ὁ ἱερεύς· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον (ἐκ γ').

Ὁ ἱερεύς· Σοφία· ὀρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου, τὸ Ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς· (Λουκ. ι' 38-42, ια' 27-28).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά· Γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς. Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ ἤκουε τὸν λόγον αὐτοῦ· ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι, ὅτι ἡ ἀδελφὴ μου μόνην με κατέλιπε διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ, ἵνα μοι συναντιλάβηται. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῇ· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά· ἐνὸς δὲ ἐστὶ χρεῖα. Μαρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἣτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς. Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ· Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καὶ μαστοί, οὓς ἐθήλασας. Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦν γε. Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.

Ὁ χορός· Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ εἶτα·

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευματι
Πατερ Λογε Πνευμα Τρι ας η εν μο να δι ε ξα
λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα των

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε
η μον ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων ε γ κλη μα
των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λει ψον το α νο μη μα μς

Ὅλην ἀποθέμενοι. Ἦχος Δι

Μη κα τα πι στευ σης με αν θρω πι νη προ ο στα
σι α Πα να γι α Δε σποι να αλ λα δε ξαι δε
ε η σιν τς ι κε τς σς θλι ψις γα αρ ε χει
με φε ε ρειν ου δυ να μαι των δαι μο ο νων τα το

ξευμα τα σκε πην ου κε κτημαι ου δε πδ προ σφυ γω
 ο αθ λι ος παν τοθεν πο λε μδ με νος και πα ρα μν
 θι αν ουκ ε χω πλην σδ Δεσ ποι να τδ κο σμδ ελ πις και
 προ στα σι α των πι ζων μη μδ πα ρι δης την
 δε η σιν το συμ φε ρον ποι οι η η σο ον

Ο υ δεις προ στρε χων ε πι σοι κα τη σχυ με
 νος α πο σδ εκ πο ρευ ε ται αγ νη Παρ θε νε Θε
 ε ο το κε αλλ αι τει ται την χα ριν και λαμ βα
 νει το δω ρη μα προς το συμ φε ρον της αι τη σε ε
 ω ως

Μ ε τα βο λη των θλι βο με νων α παλ λα γη
 των α σθε νων των υ παρ χδ σα Θε ο το κε ε Παρ θε
 νε σω ζε πο λιν και λα ον των πο λε μδ με νων η η
 ει ρη νη των χει μα ζο με νων η η γα λη νη η
 μο νη προ στα σι α των πι στω ω ων

Ὁ ἱερεὺς· Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ

οἰκτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ χριστιανῶν ὀρθοδόξων, καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια, πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων, ἐπουρανίων δυνάμεων Ἀσωμάτων· ἱκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἀγίου τοῦ Ναοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ἐμνημονεύθη ἐν τοῖς ἅνω)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης, (τοῦ Ἀγίου τῆς ἡμέρας, ἐὰν ἐορτάζεται) καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων· ἱκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Οἱ χοροὶ ἐναλλάξ τό· Κύριε, ἐλέησον, τετράκις ἀνὰ τρίς.

Ὁ ἱερεύς· Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιланθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἵτα, ἀποπληροῦμεν τὰς λοιπὰς ψδὰς τοῦ Κανόνος.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Νη

Π αἰ αἰ δεσ Ε βραιων εν κα μι ι νω κα τε
 πα τησαν την φλο γα θαρ σα λε ως και εις δρο σον το
 πυρ με τεβαλ λον βο ω ωντες ευ λο γη τος ει Κυ ρι
 ι ε ο Θε ος εις τας αι ω νας
 Υ περ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας
 Φ ω ως η τε κς σα Θε ο το ο κε σκο τι
 σθεν τα με νυ κτι α μαρ τη μα των φω τα γω γη σον

και βλαβης και κιν δυ υ νων και πει ρα σμων με λυ τρω ω

σαι α με τρη τω σ ε λε ει

Ὡδὴ ἡ. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος Νη

Τον εν Ο ρει α γι ω δο ξα σθε εν τα και εν

Βα τω πυ ρι το της Α ει παρθε νω τω Μω υ ση

μυ στη ρι ον γνω ρι σαντα α Κυ ρι ον υ μνει τε και

υ περ υ ψ ε τε εις παν τας τας αι ω νας

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Δι α σπλαγχνα ε λε ες σ παρ θε ε νε μη πα

ρι δης σε μνη πον τ με νον με σα λω βι ο τι κων

κυ μα των αλ λα δι δμοι οι χειρα βο η θει ας κα

τα πον τ με ε νω κα κω σε σι τ βι ου

Υπερ α γι α Θε ο το ο κε σω σον η μας

Πε ρι στασεις και θλιψεις και α να αγκαι ευ ρο

σαν με α γνη και συμ φο ραι τ βι ου και πει ρα σμοι

με παν το θεν ε κυ κλω σα αν αλ λα προ στη θι μοι

και αν τι λα βυ υ μη τη κρα ται α σκεπη

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα τι

Ε ν ταις ζα λαις ε φευ ρον σε λι με ε να εν ταις

λυ παις χα ραν και ευ φρο συ νην και εν τοις νο σοις τα

χι νην βο η θει α αν και εν τοις κιν δυ νοις ρυ στιν

και προ στα α τιν εν τοις πει ρα τη ρι οις

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

Χ αι ρε θρο νε πυ ρι μορ φε Κυ ρι ι ου χαι ρε

θει α και μαν να δο χε στα μνε χαι ρε χου ση λυ χνι α

λαμ πας ασ βε στε ε χαι ρε των παρ θε νων δο ξα

και μη τε ε ρων ω ρα ι σμα και κλε ος

έτέρα θέσις: ω ρα ι σμα και κλε ος

Ὁδὴ θ'. Ὁ εἰρμός.

Ἦχος πλ' Γα ρ

Ε^{Γα} ξε στη ε πι του τω ο ου ρα νος ^{ρδ} και της
γης κα τε πλα γη τα πε ρα τα ο τι Θε ος ω φθη τοις
^{Νη}
^{Γα} αν θρωποις σω μα τι κως ^{ρδ} και η γα στη ρ σου γε γονεν
^{Γα} ευ ρυ χω ρο τε ρα των ου ρα νων δι ο σε Θε ο
^{Νη} ^{Γα} το κε Αγ γε λων και αν θρωπων τα ξι αρ χι αι με
γα λυ νου σι ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Π^{Γα} ρος τι να κα τα φυ γω αλ λην α γνη ^{ρδ} που προσ
^{Νη}
^{Γα} δρα μω λοι πον και σω θη σο μαι που πο ρευ θω ποι αν δε
^{ρδ} ^{Νη}
ε φευ ρω κα τα φυ γην ^{ρδ} ποι αν θερ μην αν τι λη ψιν ποι
^{Γα} ^{Πα} αν εν ταις θλι ψε σι βο η θον εις σε μο νην ελ πι ^{Νη}
^{Γα} ζω εις σε μο νην καυ χω μαι και ε πι σε θαρ ρων κα
τε φυ γον ^{ρδ}

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω σον η μας ^{ρδ}

Ο^{Γα}υκ ε στιν α ριθ μι σα σθαι δυ να τον ^{Γα}με
γα λει α τα σα θε ο νυμφευ τε και τον βυ θον τον α
νε ξε ρευ νη τον ε χει πειν ^{Γα}των υ περ νυν θαν μα
των σθ των τε τε λε σμενων δι η νε κως τοις πο θω σε
τι μω σι και πι στει προ σκυ νη σιν ως α λη θη θε
ου λο χευ τρι αν ^{Γα}

Δο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα

τι ^{Γα}
Εν υ μνοις ευ χα ριστοις δο ξο λο γω ^{Γα}και γε

ραι ρω το α μετρον ε λε ος και την πολ λην δυ να μιν

σθ πα σιν ο μο λο γω ^{Γα}και τας ευ ερ γε σι ας σθ

ας υ πε ρε κε νω σας εις ε με κη ρυτ τω με γα

^{Γα}λυ νω ψυ χη τε και καρ δι α και λο γι σμω και γλωσ

ση παν το τε ^{Γα}

Και νυν και α ει και εις τας αι ω νας των αι

ω νων α μην ^{Γα}

T^{Γα} ην δε η σιν μδ δε ξαιτηνπε νι χραν^ζ και κλαυθ
 μον μη πα ρι δης και δα κρυ α και στε ναγ μον αλλ αν τι
 λα βδ μδ ως α γα θη^{Γα} και τας αι τη σεις πλη ρω σον^{Νη}
 δυ να σαι γαρ παν τα ως παν σθε νδς Δε σπο τδ Θε δ
^{Νη}μη τηρ ει νευ σεις ε τι μον νον προς την ε μην οικτραν
 τα πει νω σιν^ζ

Καὶ εὐθύς, τό·

A ξι ον ε σιν ως α λη θως μα κα ρι
 ζειν σε την Θε ο το ο ο ο κον^Δ την α ει μα κα
 ρι ζον και πανα μω μη τον^Δ και μη η τε ρα τδ δ
 Θε δ ημων^ζ

T ην τι μι ω τε ε ραντων Χε ρδ βιμ^ζ και εν δο
 ξο τε ε ρα α αν α συ γκρι ι τως των Σε ρα
 φιμ^ζ την α δι α φθο ο ρως^κ Θε ον Λο γον τε
 κδ δ σαν^κ την ον τως Θε ο το ο κον σε με γα
 λυ νο μεν^ζ

Καὶ θυμιᾷ ὁ Ἱερεὺς τὸ θυσιαστήριον καὶ τὸν ναόν, ἢ τὸν οἶκον
ὅπου φάλλεται ἡ Παράκλησις· καὶ ἡμεῖς φάλλομεν τὰ παρόντα
Μεγαλυνάρια.

Τ ἦν υ ψη λο τε ρα αν των ου ρα νων και κα
θα ρο τε ραν λα μπη δο ο νων η λι α κων τη ην λυ
τρω σα με νην η μα ας εκ της κα τα ρας την Δε σποι
ναν τς κο σμς υμ νοι στι μη σω μεν

Α πο των πολ λω ων μς α μαρ τι ων α σθε
νει το σω ω μα α σθε νει μς και η ψυ χη προς σε
κα τα φε ευ γω την Κε χα ρι τω με ε νην ελ πις
α πηλ πι σμε ε νων συ υ μοι βο η θη σον

Δ ε σποι να και Μη τη ηρ τς Λυ τρω τς δε ξαι
πα ρα κλη σεις α να ξι ι ων σω ν ι κε των ι ι να
με σι τευ σης προς το ον εκ σς τε χθεν τα ω Δε σποι
να τς κο σμς γε νου με σι τρι α

Ψ αλ λο μεν προ θυ υ μω σσι την ω δην νυν τη
πα νυμ νη η τω Θε ο το κω χα ρμο νι κως με τα

τὸ Προδροὸς καὶ πάντων τῶν Ἀγγεῶν
 σωπεῖ Θεὸς τοὸ οὐκ ἐκτελεῖσαι ἡμᾶς
Α λα λατὰ χειλῶν ἀσέβων τῶν μη προ
 σκυνῶντων τὴν εἰκόνα σου τὴν σέπτην τὴν ἰστο
 ρηθεῖσαν ὑποὸ τὸ Ἀποστόλῳ Λακαίε
 ρωτὰ τὴν Ὁδηγητρίαν

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἶτα·

Π ασαι τῶν Ἀγγελων αἰσραται Προδρο
 με Κυβρις Ἀποστόλων ἡ δώδε
 κας οἱ Ἀγγελοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτοκο
 κῆ ποιήσατε πρεσβεύειν εἰς τὸ σωθῆναι
 ἡμᾶς

Ὁ ἀναγνώστης·

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
(ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις
ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι
καὶ ἰάσαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

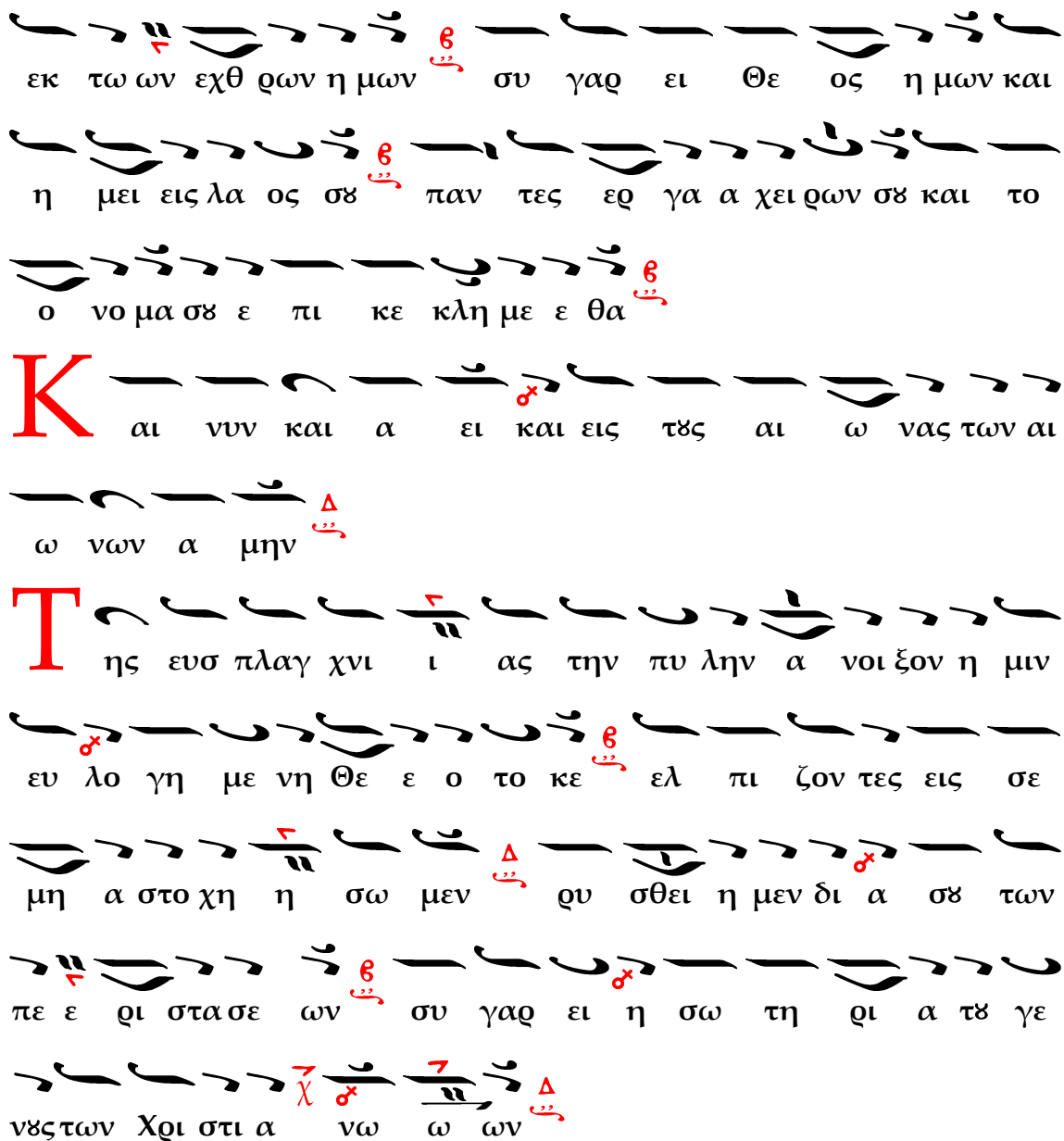
Οἱ ψάλλται τὰ τροπάρια ταῦτα.

Ἦχος π̣. Δι. Θ.

Ελε η̣ σον η̣ μας Κυ ρι ε Ε λε η̣ σον η̣
μας πα̣ σης γαρ α̣ πο λο γι ας α̣ α πο ρ̣αν̣ τες̣ ταυ
την̣ σοι̣ την̣ ι̣ κε̣ σι̣ αν̣ ω̣ ως̣ δε̣ σπο̣ τη̣ οι̣ α̣ μαρ̣ τω
λοι̣ προ̣ σφε̣ ε̣ ρο̣ μεν̣ ε̣ λε̣ η̣ σον̣ η̣ μας̣

Δο̣ ξα̣ Πα̣ τρι̣ και̣ Υι̣ ω̣ και̣ Α̣ γι̣ ω̣ Πνευ̣ μα
τι̣

Κυ ρι ε λε η̣ σον η̣ μας ε̣ πι σοι̣ γαρ̣ πε
ποι̣ οι̣ θα̣ μεν̣ μη̣ ορ̣ γι̣ σθης̣ η̣ η̣ μιν̣ σφο̣ δρα̣ μη̣ δε̣ μνη̣
σθη̣ η̣ η̣ς̣ των̣ α̣ νο̣ ο̣ μι̣ ων̣ η̣ μων̣ αλλ̣ ε̣ πι̣ ι̣
βλε̣ ψον̣ και̣ νυν̣ ως̣ ε̣ ευ̣ σπ̣ λα̣ γχνος̣ και̣ λυ̣ τρω̣ σαι̣ η̣ μας̣

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἰκεσίαν ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῇς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῇς τῶν ἁνομιῶν ἡμῶν· ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς σου· πάντες ἔργα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλημέθα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχήσαιμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Κατὰ τὴν περίοδον τῶν Παρακλήσεων τοῦ 15-Αὐγούστου, ἀντὶ

τῶν ἀνωτέρω Τροπαρίων, φάλλονται·

Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου (τῆς ἡμέρας) καὶ τὸ Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου.

Εἵτα μνημονεύει ὁ ἱερεὺς, δι' οὓς ἡ παράκλησις γίνεται, καὶ ἡμεῖς μεθ' ἐκάστην αἵτησιν ψάλλομεν τὸ Κύριε, ἐλέησον (γ').

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἱείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει (κώμη, νήσῳ) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας (ἡ μονῆς) ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, (ὀνόματα).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ Μονὴν) καὶ τὴν πόλιν (ἡ κώμην, ἡ χώραν, ἡ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀπὸ ὀργῆς, λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἁλλοφύλων, ἐμφυλίου πολέμου, καὶ αἰφνιδίου θανάτου· ὑπὲρ τοῦ ἵλεων, εὐμενῆ, καὶ εὐδιάλλακτον, γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέφει καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα, ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς καὶ τῶν ἐν θαλάσσῃ μακράν· καὶ ἵλεως, ἵλεως γενοῦ ἡμῖν, Δέσποτα ἐπὶ ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ἐλεήμων γὰρ καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς ποιεῖ ἀμέσως τὴν Ἀπόλυσιν.

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

[Ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων, ἐνδόξων

καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων
 ἡμῶν· (τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καὶ πάντων τῶν
 ἁγίων ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Τῶν Χριστιανῶν ἀσπαζομένων τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου,
 ψάλλονται τὰ παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος Δι-Θ.

Π α α α α αν τω ω ων προ ο στα α τευ εις
 Α α α γα α α θη η τω ων κα τα φευ γον
 των ε εν πι ι ι στει τη κρα ται αι αι α α α σϛ
 χει ει ρι ι α α αλ λη ην γα αρ ουκ ε χο ο μεν
 α μαρ τω ω λοι οι οι προ ος Θε ε ε ον εν
 κιν δυ υ υ υ νοι οισ και αι αι αι αι θλι ι ψε ε ε
 σι ι ι ιν α ει ει ει με ε ση η τει ει ει αν
 οι οι οι κα α τα α καμ πτο με ε νοι υ πο πται
 σμα α α τω ων πο ο ολλων Μη τε ε ε ε
 ε ερ τϛ ϛ ϛ ϛ Θε ϛ ϛ ϛ τϛ ϛ Υ υ ψι ι ι
 στϛ ο ο ο θεν σοι προ σπι πτο μεν ρυ υ
 υ υ σαι αι πα α α σης πε ρι στα α α σε ω ως
 τϛ ϛ ϛ ϛς δϛ ϛ λϛ ϛ ϛς σϛ ϛ ϛ ϛ

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Πάντων, προστατεύεις Ἀγαθή, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει, τῇ κραταιᾷ σου χειρί· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλίψεσιν, αἰεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτό-μενοι, ὑπὸ πταισμάτων πολλῶν. Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου· ὅθεν σοι προσπίπτομεν· Ῥῦσαι, πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἢ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστατίς, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ ὀρφανῶν βοηθός, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις· Ἀχραντε, σπεῦσον δυσωποῦμεν, ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἦχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Κατὰ τὴν περίοδον τοῦ 15-Αὐγούστου εἴθισται νὰ ψάλλωνται,
ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω Θεοτοκίων, τὰ ἐξῆς Ἑξαποστειλάρια.

Ἑξαποστειλάρια τῶν Παρακλήσεων, ἀναλυτικῶς, ὡς ψάλλονται
παρ' Ἰωάννου Ἀρβανίτου.

Ἦχος Γα ρ

Α πο στο λοι εκ πε ρα α α α α τω
ω ω ω ω ω ω ν π συ υν α θροι οι σθεν
τε ε ες εν θα α α α δε Γεθ ση μα
νη τω χω ρι ι ι ι ι ω ω ω ω ω ω
ω κη δευ σα α τε μ ς ς ς το σω ω ω ω
μα και συ Υι ε και αι Θε ε ε μ πα ρα
α λα α βε μ ς ς ς το πνε ε ε ευ μα
α λα α βε μ ς ς ς το πνε ε ε ευ μα

Ο γλυ κα σμος των Α γγε ε ε ε ε
ε λω ω ω ω ω ω ν τω ων θλι βο με ε
ε νων η η χα ρα Χρι στι α νων η προ
στα α α α α α τι ι ι ι ι ι ις Παρ
θε νε ε μη τη η ηρ Κυ ρι ι ι ι ου
αν τι λα β μ ς ς και ρυ υ υ σαι τω ων

αι ω ω νι ω ω ων βα σα α α ανων

K αι σε με ε σι τρι αν ε ε ε ε ε

ε χω ω ω ω ω ω ω προ ος τον φι λα α

α αν θρω πο ον θε ον μη μ8 ε ε λεγ ξη

τας πρα α α α α ξει ει ει ει ει ει εις ε

νω πι ον τω ω ων Α γγε ε ε ε λων πα ρα

κα λω σε ε ε Παρ θε ε νε βο η η θη η

σον μοι οι οι εν τα α α α χει

X ρυ σο πλο κω τα τε πυ υ υ υ υ υ ρ γε

ε ε ε ε ε ε και αι δω δε ε κα

τει ει ει χε πο ο ο ο λης η λι ο

στα λα κτε θρο ο ο ο ο νε ε ε ε ε ε ε

κα θε δρα τ8 βα α α σι λε ε ε ε ως α

κα το νο η η τον θα α αυ μα πωως γα

λ8 8 χεις το ο ον Δε σπο ο τη η η η η

η

Ὁ ἱερεύς· Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.
Ὁ ἀναγνώστης· Ἀμήν.